

Kommentar: Så har byen summet af jazz

Til trods for et begrænset antal af udenlandske superstjerner var der ingen mangel på spændende musik ved den 31. udgave af Copenhagen Jazz Festival. Mangfoldighed er kort sagt blevet festivalens styrke.

Af Kjeld Frandsen, df@berlingske.dk
Søndag den 12. juli 2009, 22:30

Det sidste trut har lydt, og erfaringsmæssigt vil jazzen nu ligge aldeles underdrejet i hele hovedstadsområdet i den næste måneds tid. Men har man været lidt omkring i de sidste 10 dage, så har man da også kunnet forsyne sig i rigelig grad. Ja, selv de mest aktive udgående jazzlyttere har måttet sande, at der var talrige koncerter, de ikke fik tid og mulighed for at opleve. Der var mere end 900, og det er mig bekendt – også globalt – det største antal koncerter på en musikfestival.

Praktisk talt har alt fungeret i en afslappet atmosfære, det indbyder musikken også til, og de mislyde eller den diskussion, der har været ved dette års festival har primært handlet om mangel på internationale topnavne og om festivalens anvendelse af betegnelsen »Giant Jazz«. I virkeligheden var det vel kun den amerikanske pianist Chick Corea, der for alvor kunne leve op til den titel. Heldigvis skuffede han ikke ved sin solokonzert på Det Kongelige Teater. Men også en anden solokonzert – med sangeren Sebastian – var lanceret som »Giant Jazz«, hvilket mange tog afstand fra. Og med rette. Ingen kan underkende mandens musikalske færdigheder, men jazz? Ja, oven i købet gigant-jazz? Havde han blot været placeret på en af festivalens mange alternative scener, og gerne i ledtog med musikere af jazzmusikalsk observans, så havde det været fint nok.

[Print](#) [Send](#) [Del](#)

Ude på de europæiske jazzfestivaler oplever man mere og mere, at topnavne inden for pop og soul får lov til at være trækplaster. Og her kan man så glæde sig over, at Copenhagen Jazz Festival i det store og hele holder sin stilen. Og faktisk skal man heller ikke begræde manglen på internationale stjerner. Det er jo erfaringsmæssigt altid dem, der skuffer. Og det betyder også, at flere og flere finder frem til de mindre scener med danske eller nordiske musikere, hvor de ikke sjældent får en oplevelse, de næppe havde forestillet sig. Og det er først og fremmest her, man finder hemmeligheden bag den accelererende publikumstilstrømning.

Selv har jeg generelt haft gode oplevelser med de ting, jeg har hørt i embeds medfør. Men jeg har da også fået snuset til et par andre ting, ikke mindst til det særegne østtyske fragtskib m/s Stubnitz, hvor avantgardejazzen slår sine folder i bunden af lasten. Her står den vilde og skånselsløse musik så smukt og så fuldkomment til de mildt sagt rå omgivelser.

Ja, byen har summet af jazz i alle dens afskygninger, og når man trygt kan se frem til endnu mange års københavnske jazzfestivaler, skyldes det mangfoldigheden og den musikalske kvalitet. Og ingen tvivl om at den form for kommunikation og personlig frihed, som altid vil være jazzens inderste væsen, helt naturligt glæder og inspirerer musikkens mange tilhørere.